

«ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟΙ ΑΝΤΙΛΑΛΟΙ»

Εβδομαδιαία έκδοση του Ιερού Ναού
Αγίων Αποστόλων Πέτρου & Παύλου Πεύκης
Τηλ. 2108027738, E-mail: agioi.apostoloi@gmail.com
www.agioiapistoloi.gr

ΚΥΡΙΑΚΗ 3 ΙΟΥΛΙΟΥ 2022. Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

Υακίνθου μάρτυρος, Ανατολίου Κωνσταντινουπόλεως, Θεοδότῃς μάρτυρος, Γερασίου του νέου οσιομάρτυρος εκ Μεγάλου Χωρίου Ευρυτανίας.

έτος 15^ο Τεύχος 657

ΚΥΡΙΑΚΗ Γ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ (Ματθ.6, 22-33)

Υπό Δημητρίου Φαραστέλη- θεολόγου

«Δια τούτο λέγω υμίν, μη μεριμνάτε τη ψυχή υμών τι φάγητε και τι πίνητε, μηδέ τω σώματι υμών τι ενδύσησθε, ουχί η ψυχή πλείον εστί της τροφής και το σώμα του ενδύματος;..»(Ματθ.6,25).

Η σημερινή Ευαγγελική περικοπή είναι ένα απόσπασμα από την επί του όρους ομιλία του Κυρίου μας, η οποία αποτελεί από μόνη της ένα βιβλίο χριστιανικής ηθικής, αφού διαπραγματεύεται πολλά θέματα, που οδηγούν τους πιστούς στους σωστούς δρόμους για την ένωσή τους με το Θεό.

Στην αρχή της σημερινής Ευαγγελικής περικοπής μας μιλάει για το λυχνάρι του σώματος του κάθε ανθρώπου, που είναι το μάτι. Με το μάτι παρομοιάζει ο Κύριος το νου του ανθρώπου. Το μάτι είναι το λυχνάρι που δίνει φως σε όλο το σώμα. Όταν το μάτι είναι υγιές όλο το σώμα φωτίζεται, ενώ, αντίθετα, η πονηριά που μπορεί να έχει το μάτι, που

προσκολλάται σε αμαρτωλά πράγματα, τότε θα βυθιστεί όλο το σώμα στο σκοτάδι.

Στη συνέχεια ο Χριστός μιλά για τη μέριμνα που επιδεικνύει ο άνθρωπος στην καθημερινότητά του, που πολλές φορές του προκαλεί μεγάλο άγχος. Μη φροντίζετε, μας συμβουλεύει ο Κύριος, με αγωνία και με στενοχώρια για τη ζωή σας, τί θα φάτε και τι θα πιείτε και τι θα φορέσετε. Δεν αξίζει η ζωή περισσότερο από την τροφή και το σώμα, πιο πολύ από το ένδυμα;

Δυστυχώς όμως κύρια έκφραση της υλιστικής νοοτροπίας που διέπει την εποχή μας, είναι η μεγάλη επιθυμία να αυξήσουμε την ευμάρεια, να πολλαπλασιάσουμε τον πλούτο, να απολαύσουμε περισσότερα υλικά αγαθά. Η αγωνιώδης αυτή προσπάθεια για την απόκτηση περισσότερων υλικών αγαθών γεννά μέσα μας το άγχος και τη βασανιστική προσπάθεια για τα βιοτικά. Κατ' αυτόν τον τρόπο εύκολα ο σημερινός άνθρωπος λησμονεί το Θεό δε νιώθει τη θεία παρουσία Του, δε βλέπει τα ίχνη της αγάπης και της πρόνοιάς Του μέσα στον κόσμο και στη ζωή του.

Σπάνια ο Κύριος μίλησε τόσο συγκεκριμένα και παρέταξε τόσα επιχειρήματα για το πάθος, όσα για την υλική μέριμνα. Τρεις φορές μέσα στους δέκα ευαγγελικούς στίχους, που αφιέρωσε στη μέριμνα, μας δίνει την εντολή: «**Μη μεριμνάτε**». Η τριπλή αυτή αναφορά του Χριστού μας δείχνει πόσο μεγάλη αμαρτία είναι η αποκλειστική βιοτική μέριμνα. Η συνεχής προσπάθεια του ανθρώπου για την υλική μέριμνα συνιστά άρνηση του Θεού. Μαρτυρεί έλλειψη πίστεως, ολιγοπιστία ή δυσπιστία στην πρόνοια και την αγάπη του Θεού. Η μανία του πλούτου και η προσπάθεια να αποκτήσει περισσότερα υλικά αγαθά, εάν δεν έχει αρνηθεί εντελώς το Θεό, σίγουρα τον έχει εξορίσει από τη ζωή του. Δεν Τον σκέπτεται, δεν Τον επικαλείται, δε ζητάει τη βοήθειά Του, πολλές φορές Τον υβρίζει και τότε θεοποιεί και λατρεύει τον εαυτό του. Όχι θεωρητικά, αλλά πρακτικά δεν εμπιστεύεται το Θεό και διακηρύσσει ότι δεν τον χρειάζεται, δεν Τον έχει ανάγκη. Η εμπιστοσύνη προς το Θεό είναι υποχρέωση και ανάγκη της ψυχής για την ισορροπία της.

Η εμπιστοσύνη αυτή προς το Θεό δε σημαίνει αδιαφορία του ανθρώπου στα βιοτικά. Το «**μη μεριμνάτε**» του Χριστού δε σημαίνει «**μη εργάζεσθε**». Ο Κύριος δε συνηγορεί σε μια παθητικότητα απέναντι στη ζωή. Δεν περιφρονεί τη σοβαρή και επίπονη εργασία. Στην παραβολή των ταλάντων καταδικάζει την τεμπελιά. Εκείνο που θέλει να στοχεύσει ο Χριστός είναι η άκαρπη και αγωνιώδης μέριμνα για τα βιοτικά, που ταλαιπωρούν την ανθρώπινη ψυχή.

Η αθεράπευτη μέριμνα σκοτώνει ακόμη ό,τι ευγενέστερο κρύβουμε μέσα μας, διώχνει από πάνω μας την ανθρωπιά, μας κάνει σκληρούς, κυνικούς και απάνθρωπους. Ακόμη πνίγει τη συνείδησή μας, πνίγει τη φωνή της, γινόμαστε σκληροί και άσπλαχνοι. Κάνουμε πολλές και βαριές ηθικές αβαρίες και το πιο τραγικό είναι πως εύκολα δίνουμε συγχωροχάρτι στον εαυτό μας και ισχυριζόμαστε χωρίς ντροπή ότι δε μπορούμε να κάνουμε διαφορετικά, γιατί έτσι είναι η ζωή και μόνο έτσι θα επιζήσουμε και θα προκόψουμε πατώντας επί πτωμάτων.

Θα πρόσθετα, αγαπητοί μου αναγνώστες, ακόμη κι ένα άλλο κακό, που όχι σπάνια η βιοτική μέριμνα μας αφαιρεί και τον ύπνο, το μέγιστο δώρο του Θεού, που είναι βάλσαμο για τους κόπους και τις φροντίδες της ημέρας. Το κρεβάτι, αντί για ανάπαυση και ανανέωση, γίνεται ατέλειωτος βασανιστικός σχεδιασμός, για νέες επιχειρήσεις, για νέες φαντασιώσεις και για τρομακτικούς εφιάλτες. Δεν πρέπει να ξεχνάμε πως η μέριμνα είναι ένα πάθος μόνο για τους φτωχούς ανθρώπους, εκείνους που αντιμετωπίζουν το πιεστικό πρόβλημα της επιβίωσης. Πολύ περισσότερο βασανίζει τους πλούσιους. Ο φτωχός μεριμνά για την τροφή, μεριμνά και ο ευκατάστατος για τη χλιδή. Μεριμνά ο φτωχός για το ένδυμα, μεριμνά και ο πλούσιος για την πολυτέλεια, μεριμνά ο φτωχός για την εξασφάλιση κάποιας στέγης, μεριμνά και ο πλούσιος για τη βίλα του και το εξοχικό του!

Αγαπητοί χριστιανοί, ζούμε σε μια εποχή μέριμνας, αγωνίας και φόβου. Προσανατολίσαμε τη ζωή μας στο φαγητό, στα υλικά αγαθά, στο πώς θα φανούμε πιο ωραίοι στους συνανθρώπους μας, με το καινούριο αυτοκίνητό μας, το ακριβό κινητό μας τηλέφωνο, τα ταξίδια σε ξωτικούς προορισμούς και ξεχάσαμε ποιες είναι οι πραγματικές

προτεραιότητες της ψυχής και του σώματος, όπως μας το δείχνει και το απαιτεί η σωστή και ζωντανή σχέση και κοινωνία μας με το Θεό. Υποκαταστήσαμε την πρόνοια του Θεού με τα υλικά αγαθά, με αποτέλεσμα ο κόσμος τούτος να μας έχει κυριολεκτικά κυριεύσει. Και η αγωνία μας έγκειται στην επιβίωση και την αυτάρκειά μας, όχι στην κοινωνία μας με το Θεό και το συνάνθρωπό μας.

Η αγωνιώδης μέριμνα για τα βιοτικά αποτελεί πάθος που καταδυναστεύει την εν Χριστώ ελευθερία μας. Συνιστά αμαρτία που μας απομακρύνει από το Θεό, γι' αυτό σήμερα στην Ευαγγελική περικοπή ο Κύριος μας παραγγέλλει επίμονα τρεις φορές: **«Δια τούτο λέγω υμίν, μη μεριμνάτε»**. Αντιθέτως η εμπιστοσύνη στο Θεό, στην πρόνοιά Του και την αγάπη Του για τον κόσμο και για κάθε άνθρωπο, αποτελεί στάση για όλους εμάς που πιστεύουμε σε Αυτόν και θέλουμε να νιώθουμε παιδιά Του.

Η αλλαγή στη ζωή μας μπορεί να έρθει στην καρδιά του καθενός, ακόμη κι αν ο κόσμος θα παραμείνει στη θεοποίηση των δικών του δυνάμεων. Όποιος αλλάζει εντός του, εμπιστευόμενος τη ζωή του στην πρόνοια του Θεού σε τίποτε δε θα υστερήσει. Συμπερασματικά θα έλεγα να μη καταληφθούμε από την αγωνία τι θα φάμε , τι θα πιούμε ή τι θα ντυθούμε, αυτά κυρίως οι ειδωλολάτρες άνθρωποι το επιδιώκουν. Δε μας ταιριάζει αυτή η συμπεριφορά, διότι ο Ουράνιος πατέρας μας γνωρίζει ό,τι μας χρειάζεται και όσα μας χρειάζονται. Ας στρέψουμε όλο το ενδιαφέρον μας πρωτίστως στη βασιλεία του Θεού και στο τι πρέπει να κάνουμε για να την αποκτήσουμε. Αυτό είναι το τελικό συμπέρασμα των λόγων του Κυρίου μας. Αυτό ακριβώς μας συνιστά και ο απόστολος Πέτρος: **«Πάσαν την μέριμναν υμών επιρρίψατε επ'αυτόν,ότι αυτό μέλει περί υμών»**(Πετρ.Α'5,7). Έτσι, λοιπόν, ας πορευτούμε στη σύντομη ζωή μας, αποζητώντας την αιώνια κοντά στον Κύριο ημών Ιησού Χριστό. **Αμήν.**